

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

1 Quem pater offert, si placet exit, cùm fit adultus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

¶ Sed si persona liberos habens, antequam de rebus suis inter eos disponat, monasterium intret, liceat ei postea inter eos dividere, legitima non diminuta: & quod eis non dedit, monasterio competet. ¶ Sed si omnem substantiam inter filios dividere voluerit, sua persona filiis connumerata, partem sibi retineat, quae monasterio competere debet. ¶ Sed si post ingressum moriatur, antequam inter eos dividat, filii legitimam percipiant, reliqua substantia monasterio competente. *In authenticis b de monast. confirmatio, §. in collatio.* ¶ Nunc e autem cum monachus factus est, hoc ipso res suas obtulisse videtur, si prius testatus non sit: & exinde iudicio eius cessante, lege disponitur, ut si liberos habeat, in quos aut nihil, aut minus legitima portione quoquo donadi titulo conulerit, ea tenus substantia monasterio destinata detrahat, ne quid contingat circa liberos iniquum.

C. X. *Item ex novella 123. d*
Non liceat parentibus liberos, vel liberis parentes ab hereditate repellere monachos factos: quamvis dum laici fuerant, in causam ingratitude in ceciderint. Item non liceat parentibus liberos suos ad solitariam vitam transcentes abstrahere monasteriis.
 ¶ Hoc caput expresso habetur apud Iulianum antecessorem, a novella 123. cap. 29. In quo aliqui Gratianum reprehenderunt, qui hanc Iuliani epistolen videre minime poterant.

CAUSA XX.

Duo puerita annos agentes a parentibus monasterio traditi, sunt: unus iustus, alter spontaneus cucullam induit. Ad annos pubertatis venientes, servitus ad sacularem militiam redit, spontaneus monasterium distribuitur peti.
 1. ¶ *Quae primam queritur, si in puertita annis traditi, coguntur religioni professum tenere.*
 2. ¶ *Secundo, si prater voluntatem parentum consensum, vel religionem vestem quis in puertita accipias, an possit sibi detrahi, an non.*
 3. ¶ *Tertio, qui prater propriam voluntatem cucullam induerit, an cogatur eam retinere, an non.*
 4. ¶ *Quarto, si ab uno monasterio in aliud distribuitur liceat alicui transire.*

QUESTIO I.

Quid intra annos puertita traditi, cum adulti fuerint, liberos habeant arbitrium manendi vel discedendi, probatur auctoritate nonx i synodi.
 1. ¶ *Nonx* In nannullo vetustis exemplaribus est, octava. Verum in octava ab Hadriano II. habita non habetur, sed in libro B. Basili de institutu monachorum, Russino interprete, cap. 3. Similia etiam sunt apud eundem B. Basilium in regulis suis disposita, cap. 15.

C. I. ¶ *Virginitatis professio quo tempore firma esse incipit.*
Firma autem tunc erit professio virginitatis, ex quo adulta iam etas esse coeperit, & ea quae solet apta nuptiis deputari, ac perfecta i.
 1. ¶ *Ac perfecta* Hac non sicut in eo Basili loco. Si virginitatis professio tunc incipit esse firma, cum etas capere esse adulta. & religionis professio tunc demum debet esse firma, cum ad adultam etatem pervenit fuerit. Sed hic de illa professione agitur, qua in annis puertita proprio arbitrio Deo offertur, quam non confirmat parentum consensus. Ceteri, quae a parentibus Deo offertur professio, inculatam servari oportet.
 a. al. legitima portione nulli. b. Novella 26. c. Cod. de E. p. 7. c. 30. d. Extra de regul. c. 1. f. Basili. lib. 1. c. 15. cap. 11. g. forte. v. v. v.

C. II. ¶ *Non licet de monasterio egredi quater vel mater intra annos infantia fuerit ordinari.*

Vnde Gregorius scribit ad Augustinum Augustinum Episcopum.

Addidit a adhuc, quod si pater vel mater filiamve intra septem monasterii in infantia annis regulari tradiderit disciplina, utrum liceat eam quam paupertatis b annos impleverit, egressi, testimonio copulari. Hoc omnino devotissimis nefas est, urobatis a Parentibus Deo filiis voluntaria laxentur.

¶ *Sic etiam citat Ivo. Exat in epistola quarta Gregorius ad Bonifacium legatum Germaniae: & finale habetur in Vuormacioni, cap. 22.*

C. III. ¶ *Aut propria professio, aut paterna devotio monachum facit.*

Item ex concilio Toletano 4. c. 41.

Monachum d aut paterna devotio, aut propria professio facit. Quiddid horum fuerit, allegatur tenebit. Proinde his ad mundum revertendū tenentur aditum, & omnes ad saculum interdicuntur.
 1. ¶ *Alligatum* In duobus Vaticanis conciliis concilium & Lucensi regio legitur, allegatum.

C. IV. ¶ *In monasterio perpetuo maneat, qui a parentibus traditus sit.*

Item Iudicatus.

Quicunque a parentibus propriis in monasterio traditus delegatus, novit se ibi perpetuo permanere. Nam Anna Samuelem puerum natum & educatum Deo cum pietate obtulit: qui & in ministerio pli, quo a matre fuerat deputatus, permansit, & constitutus est, defervivit.

¶ *Hoc non est inventum in libro B. Iudicatus: sed hoc dicitur in expositione regule B. Benedicti, cap. 29. hoc idem in libro ro referit.*

C. V. ¶ *De eodem.*

Item ex regulo Gregorii, lib. 1. epist. 4. ad Antvermiam.

Quia e autem dura est in infans congregatio monachorum, etiam pueros in eisdem monasteriis xviii. annorum tempora suscipi prohibemus: vel si nunc sunt, tua eos providentia auferat, & in aliam manam transmittat. Hoc & in Palmaria, aliam parte per omnia volumus custodire.

C. VI. ¶ *Qui a parentibus monasterio traditus est, de eo egredi non licet.*

Item ex concilio Triburienf.

Quem f primogenitores ad monasterium mittunt, & in ecclesia cepti canere, & legere, & aliam rem docere, nec monasterium deserere poterit: si discesserit, reducat: si consensum dimiserit, restituat: uxorem si usurpaverit, dimittat & compellatur.

C. VII. ¶ *PALEA*

[Item ex penitentiali Theodoti.]

Infans pro infante potest dari in monasterio, quod alter vocatus 2 sit. Tamen melius est vocatum Similitur & pecora aquali pretio (si necesse est) dimenda.

2 pars. Ex his auctoritatibus colligitur, quod professio pueri tenet obligat: nec licet ei a propria professione quod paterna devotio in puertibus annis suscipiatur. Quod dicitur illud Leonis Papae, epistol. 90. ad Rusticum Episcopum cap. 11. & 14.

a Ivo part. 7. c. 10. b al. ad pubertatem. c al. vultu d Polyb. lib. 4. tit. 54. Anselm. 1. c. 118. & 11. c. 6. Paulus Ivo part. 7. c. 30. e Extra de regul. c. 1. f Basili. lib. 1. c. 15. cap. 11. g forte. v. v. v.

C. VIII. ¶ Non licet puella nuptias eligere, quæ spontanea voluntate virginittatis suscipere proposuerit.

Puella, quæ non coacta parentum imperio, sed spontaneo iudicio virginittatis proposuit atque habitum susceperit, si postea nuptias eligat, pravaricatur, et si confectio non accessit, cuius utique non fraudarentur munere, si in proposito permaneret. Ambigi vero non potest cimen magnum admitti, ubi & propositum deficiat, & confectio violatur. Nam si humana pacta non possunt impunè calcari, quid eos & manebit, qui corruperit foedera divini sacramenti?

[Cum ergo in principio huius capituli dicitur, [Puella, quæ non coacta imperii parentum.] Datur intelligi, quod si coacta habitum virginittatis susceperit, sine pravaricatione ipsam desistere possit. Sed puella sic nobilitas intelligitur, cuius (ut in sequentibus demonstrabitur) post decem annos etiam liberam arbitrium: nec in datione propositi cogitur sequi parentum imperium.]

C. IX. ¶ Extra voluntatem propriam retrahitur in monasterium non tenetur.

Sic & illud intelligendum est, quod est statutum in synodo habita ab Eugenio Papa II. c. 22.

Item, qui monasteria elegerunt, à monasteriis egredi non permittuntur, ita hi, qui invitati sine iusta offensio- nis causa sunt introiissi, nisi volentes, non teneantur: quia quod non petunt, non observant. Ideoque tales considerandi sunt magis & peccata committere, quam plangere, sicut in decreto fatalissimi Leonis Papa manifestissime continetur.

C. X. PALEA.

[Vnde Marcellus Papa.]

Illud autem statuendum esse censemus, ut si in minori aetate filii monasterio oblatis fuerint, & d. sacram. rousantur, vel velamina susceperint, dignum quidem duximus, ut xv. anno à prælatis moniti & inquirantur, utrum in ipso habitu permanere cupiant, an non. Si vero permanere professi fuerint, ulterius poenitendi locum minime amplecti possunt. Sin autem ad sacralarem habitum reverti voluerint, redeundi licentia nullo modo denegatur: quia factis inutile est, ut coacta servitia Domino prestentur.

[Quædam nomine palea etiam ab auctore glossa: sed extat fere in omnibus versis, & sine palea nomine.]

¶ palea. Velamen autem non licet imponere virginibus, nisi veris debeat.

C. XI. ¶ Non nisi certis diebus velamen imponatur virginibus.

Vnde Gelasius Papa ad Episcopos per Lucaniam, c. 14. & 15.

De votis f. Deo virginibus, nisi aut Epiphaniarum die, aut in albis Paschalis, aut in Apostolorum Natalibus factum velamen minime imponatur: nisi fortia (sicut de baptisinate dictum est) gravi languore correptis, ne sine hoc munere de saculo exant, implorantibus non negetur. ¶ Viduas autem velare Pontificum nullus atteret.

¶ 4 pars. Tempus quoque consecrationis earum similiter observetur.

C. XII. ¶ Ante sexagesimum aetatis suæ annum virginem non consecratur.

Vnde Gregorius in regulo, lib. 3. epist. 17.

Vvenculus & Erii Abbatissas vehementissime prohibemus. Nullam igitur fraternitas tua nisi sexagesima

[a. Burch. lib. 1. c. 1. 100 p. 7. c. 20. Poly. l. 4. tit. 31. b. al. de au. c. alit. exarant. d. alit. vel. e. alit. moniti. verbi. f. Poly. l. 4. tit. 31. Burch. lib. 3. epist. 17. 100 p. 7. cap. 20. Pann. l. 3. c. 14. g. al. imponat.] orig. h. Poly. lib. 1. tit. 17. c. 27. Pann. l. 3. c. 146.

riam virginem, cuius vira & hoc atque mores exegerint, velari permittat.

C. XIII.

Item ex concilio Carthagenensi III.

Sanctimonialis ante annum quadragesimum non velentur.

[¶ Sic citatur etiam in omnibus vetustis: sed in nullo Carthagenensi est inventum. Idem verò nonnullis addit habetur in concilio Agathensi, cap. 19.]

C. XIV. ¶ Ante viginti quintum annum virginem non consecratur.

Item ex concilio Carthagenensi III. c. 4.

Placuit & ut ante xxv. annos ætatis nec Diaconi ordinentur, nec virginem consecratur; & ut lectores populorum non salventur.

[¶ Antè citatur ex concil. Africano IV. sed sup. dist. 7. placuit citatur ex Carthagenensi III. ubi habetur.]

C. XV.

Item Pius Papa.

Virgines non velentur ante xxv. annos; nisi forte necessitate periclitantis pudicitie virginalls: & non sunt consecrandæ nisi in Epiphania, & in sabbato Paschæ, & in Apostolorum Natalibus; nisi causa mortis urgente.

[¶ Caput hoc inter decreta Pii non est inventum, & abest à tribus vetustis Gratiani exemplaribus. De casu vero, ob quos ante xxxv. annos possunt virginem velari, agitur in concilio Mileritano, c. 26. & Africano, c. 23: ex quo Africano refertur Caput. l. 1. c. 66.]

¶ 1. ¶ Sabbato.] In uno vetusto legitur, in albis, & apud veteres collectores, in albis Paschalis.

¶ 5 pars. Quamvis autem vidua velari prohibeantur, viduitate tamen professo in scriptis ab eis est faciendâ. Vestis quoque professioni conveniens est eis tradenda, quæ usque utatur.

C. XVI. ¶ Professionem viduitatis faciant, & habitum sumant religionis, quæ castitatem servare proponunt.

Vnde in concil. Toletano X. cap. 4.

Vidua, quæ sanctæ religionis obtinere proposuerit, voluerit, sacerdoti vel ministro, ad quem aut ipsa venerit, aut quem ad se venire contigerit, scriptis professionem faciat à se aut signo, aut subscriptione notatam, continentem se & religionis propositum velle, & hoc perenniter inviolatè servare. Tunc accepta à sacerdote, vel ministro apta religionis professioni & veste, seu in lectulo quiescens, sive in quocunque loco consistens constanter eâ utatur, nec diversi coloris, aut diversæ parvis eadem sit notabilis vestis, sed religiosa, & non suspecta.

QUÆSTIO II.

De his vero, qui præter voluntatem parentum rousantur, vel religionem vestem susceperint, sic definitur in X. concilio Toletano, cap. 6.

C. I. ¶ Tonsura, vel vestis religiosa in minori aetate suscepta, à parentibus irrita sit potest.

¶ Sin f. qualibet minori ætate, vel religioni debitam vestem, vel religionis tonsuram in utroque sexu filii, aut unus aut ambo parentes dederint i. fortè, aut nolentibus, aut nescientibus sese susceptam, non mox viam in filii abdicaverint, sed vel coram se, vel coram ec-

[a. al. atar.] b. Poly. l. 2. tit. 27. Burch. lib. 2. c. 21. 100 p. 6. c. 21. Pann. l. 3. c. 30. Capit. l. 1. c. 46. c. Poly. l. 4. tit. 31. Burch. lib. 2. c. 18. 100 p. 3. cap. 29. Pann. l. 3. cap. 190. d. al. offerenda. e. al. usque. f. Gregorius III. epist. 3. Poly. l. 4. tit. 34. Burch. lib. 3. c. 1. 100 p. 7. c. 27. Pann. l. 3. c. 146.